

Motion till riksdagen

1987/88:Fö528

av Marianne Andersson och Stina Gustavsson (c)

om alarmering till allmänheten i fred, under beredskap och i krig

---

Det moderna, centraliserade och högteknologiska samhället blir alltmer sårbart. Risken för olika typer av olyckor ökar. Vårt geografiskt utsatta läge gör också att vi inte kan bortse från risken att dras in i konflikter och krigstillstånd.

Ett varningssystem som är lättfattligt och lättillgängligt för allmänheten är därför nödvändigt.

Det varningssystem som byggts ut sedan andra världskriget inriktar sig i första hand på behoven under beredskap och i krig. Systemet gäller dels utomhus-, dels inomhusalarmering.

Systemet för utomhusalarmering präglas av en rad olika signaler och av att systemen inte är utbyggda så att befolkningen i realiteten kan nås av meddelandena samt att kunskapen om de olika signalerna, t. ex. Beredskapslarm, Viktigt meddelande, Flyglarm, Faran över och Omedelbar fara, är mycket låg hos allmänheten. Med de planeringsförutsättningar som råder i dag anses larmtekniken inte vara utbyggd förrän efter år 2000.

När det gäller inomhusalarmering kan endast signalen Flyglarm ges. I takt med att televerket övergår till datoriserade AXE-växlar försvinner möjligheten att varna allmänheten över telefonnätet. Möjligheten att varna allmänheten via närradio och lokalradio skall utredas. Man bör då ta in problemet med att varna handikappade, varav ca 800 000 hörselskadade, och språkliga minoriteter i utredningen.

Det finns en rad ytterligare områden som bör beaktas i sammanhanget, t. ex. samordningen mellan civilförsvarsorganisationens varningssystem och de larm som finns vid anläggningar med särskilt riskfylld verksamhet och dessutom bör skyldigheten att anskaffa larm för sådana anläggningar klarläggas.

Enligt min mening är det nödvändigt att omgående se över samhällets varningssystem för att få ett enhetligare och mer lättbegripligt system som når alla människor i Sverige oavsett var i landet man befinner sig och oavsett om man är hörselskadad eller inte förstår svenska.

Larm på utryckningsfordon

Även när det gäller olika slag av utryckningsfordon finns en betydande osäkerhet om vilka fordon som är att anse som utryckningsfordon och vem som har ansvaret för att registrera dessa.

Både Trafiksäkerhetsverket och regeringen har visat restriktivitet när det gäller att registrera t. ex. bärgningsfordon, privata fordon för intensivläkare

och privata bårbilar vid motortävlingar som uttryckningsfordon. Skälet härtill är att om alltför många får möjlighet att använda larmanordningar för att påkalla fri väg kan allmänhetens respekt för larmanordningarna minska vilket skulle skada trafiksäkerheten.

Även frågan om uttryckningsfordon och larmanordningar på dessa bör ses över mot bakgrund av den nya räddningstjänstlagen och med målsättningen att åstadkomma så effektiva räddningsinsatser på ett så trafiksäkert sätt som möjligt.

Mot. 1987/88
Fö528

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en översyn av varningssystemen för allmänheten i fred och under beredskap och i krig,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en översyn av larmanordningar på uttryckningsfordon.

Stockholm den 26 januari 1988

Marianne Andersson (c)

Stina Gustavsson (c)